

387. Áldott az Isten, mindnyájunknak Atyja

Vad Péter Zsigmond

1. Áldott az Isten, mindnyájunknak Atyja, Ki az ő népét, ím, megláto-gat - ta,
2. A szent próféták e-le-i-től fog - va Az Ur Jézus - ról szól - tak ál - mél - kod - va;

5
És meg - vál - tot - ta, mint í - gér - te ré - gen, Nagy ke - gyel - me - ben.
Bölcsék, királyok, sze - gé - nyek őt vár - ták, Lát - ni kí - ván - ták.

3. Kik a halálnak árnyékában járunk, Te vagy, ó, Jézus, tündöklő világunk;
Békesség útján, míg a mennybe érünk, Te vagy vezérünk.

4. Benned jelent meg az Isten kegyelme, Melyet nem ér föl az emberi elme;
Mert hitünk titka, hogy e földre jöttél, Testbe öltöztél.

5. Adventi vendég, végy szállást minálunk, Szívünkben állíts trónt, örök Királyunk.
Téged követni és szolgálni néked Te adj hűséget!

